

и края и всичко е подчинено на реализирането на определена идея.⁴⁰ Не е толкова важно сам ли е обрал хазната Кара Танас или заедно с Алтанлъ Стоян /което е било възможно в реалното време⁴¹ /, по-важно е, че тя е взета от турците, които насилствено я изнасят от българско и това, че тя остава в българско. И независимо, че е ясна разбойническата същност на този акт той не се схваща като такъв. По-скоро е осмислен като задължение на хайдутина, като негов подвиг в двубоя с етническия противник и победата над него. Израз на тази позиция е мотивът за задължителното скриване на хайдушкото съкровище с цел да се набави оръжие /както обясняват преданията за имането на Кара Танас, Панайот Хитов, Георги Трънкин и Хаджи Димитър⁴²/ или да се използва по някакъв начин за борбата срещу турците, както е в преданието за Вълчан войвода.⁴³

Ако може накратко да се обобщи казаното дотук, то е, че времето и вероятните му аспекти в хайдушкия фолклор се осмислят чрез хайдушкия времеви цикъл. Най-общо определено това е хайдушкото време. В отделните текстове то се развива в съответствие с конкретния смисъл на повествованието им като сюжетно време от една страна, но и винаги в контекста на историческото време от друга. Сюжетното време фокусира в себе си проявите на всеки друг аспект, но решаваща роля има историческото време.